

[Fraenkel.]

dette sker, jeg mener, at hvor man virkelig kan godtgøre, at der er Grund til at nære saadanne Forventninger, dør kan man ogsaa give saadanne Understøttelser. Men her, ved Spørgsmaalet Lange-Müller, er der ikke Tale om Fremtiden. Her er der Tale om Fortiden, her er der Tale om fuldent Gerning af en Komponist, der hører til de ypperste blandt danske Musikere. Her er der Tale om en Bevilling, som denne Mand har modtaget saa at sige paa sin Dødsseng, og jeg tillader mig at spørge, om der er et eneste Menneske i denne Sal, der tror, at Lange-Müller vilde have modtaget denne Bevilling, hvis han havde tænkt sig Muligheden af, at den skulde stryges lige efter hans nærforestaaende Død. Det tror jeg ikke, et eneste Menneske i denne Sal turde sige ja til. Jeg mener for at sige det i to Ord, at vi simpelt hen ikke kan være bekendt at diskutere, hvorvidt denne Bevilling skal stryges eller blive staaende. Det er med den største Overvindelse, jeg følger den højtærede Undervisningsministers Anmodning om, at Sagen ikke bliver ordnet simpelt hen ved, at dette Ændringsforslag forkastes. Det er med den allerstørste Overvindelse — hvis jeg da overhovedet gør det; det kommer an paa, hvordan mine egne stiller sig —, og jeg kan heller ikke se, at der er Nødvendighed derfor, men jeg gør det da kun paa een Betingelse, og det er, at den højtærede Minister føler sig „bound by honour“ til paa den ene eller anden Maade at opretholde denne Bevilling knyttet til den afdøde store Komponists Navn og knyttet til den Institution, som han har henvist til med Hensyn til Bevillingens Uddeling.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Efter den ærede Ordførers Udtalelse for lidt siden føler jeg mig overbevist om, at det vil være muligt til Efteraaret at komme med Forslag, hvorefter de 1 000 Kr. til dansk Tonekunst eller til dansk Tonekunsts Udøvere, og med Navnet Lange-Müller knyttet dertil, kan gennemføres, ogsaa saaledes, at der ikke behøver at hengaa et Aar, hvor dette Beløb ikke er uddelt og denne Bevilling ikke er givet, men at vi kan faa det ordnet gennem Tillægsbevillingslov eller paa anden Maade. Jeg vil bestræbe mig af al Magt for, at dette kan virkeliggøres.

Julin: Jeg noterer med Tilfredshed, at den højtærede Undervisningsminister for et Øjeblik siden fremkom med en Udtalelse om, at den nuværende Ordning med Hensyn

til Forfatterunderstøttelser efter Ministerens Mening er ganske utilfredsstillende. Det falder da ogsaa godt i Traad med de Udtalelser, Ministeren fremkom med, efter at jeg ved Finanslovens første Behandling havde rejst Spørgsmaalet om en Ændring af disse Forhold. Nu hører jeg, at den højtærede Minister er uden Skyld i, at der ikke er sket noget paa dette Omraade; og det kunde ikke falde mig ind at rette nogen Bebrejdelse mod en uskyldig. Men jeg haaber, at det maa lykkes til Efteraaret at faa en Forhandling mellem Undervisningsministeren og Finansudvalget, og at denne Forhandling maa føre til et Resultat.

Nu er det jo rigtigt, som det er blevet nævnt under Forhandlingen i Dag, at naar en Forfatter først er kommet paa Finansloven, saa er det næsten umuligt at faa vedkommende strøget igen. Jeg vil da haabe, at den Ordning, der til sin Tid træffes, maa blive af en saadan Art, at det dog vil være muligt at faa en Forfatter eller Forfatterinde, som maaske ved et Uheld er kommet ind paa Finansloven, strøget igen, ligesom det selvfølgelig maa være muligt, hvis der opdukker nye Stjerner, at saadanne da kan komme ind paa Finansloven, hvis vi overhovedet skal have Forfatterunderstøttelser.

Maa jeg endnu i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Bindslev sige, at det var meget interessante Oplysninger, det ærede Medlem fremkom med angaaende Bibliotekerne. Men jeg vil mene, at da vi nu har faaet forelagt her paa Rigsdagens Bord Forslag angaaende en ny Bibliotekslov, vil det være naturligt ikke at komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Jeg ønsker blot at sige, at hvis de Oplysninger, det ærede Medlem fremkom med, er fuldt ud rigtige, vil der saa vist være Grund til, naar Biblioteksloven kommer til Forhandling, at faa nøjagtige Oplysninger om disse Forhold, og det vil sikkert ogsaa føre til, at der maa ske Ændringer i det forelagte Lovforslag.

Pinholt: Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte en Beklagelse over, at Finansudvalget havde foreslaaet at stryge Bevillingen til Hæders- og Mindelegatet for Komponisten Lange-Müller. Der er nu ikke Tale om noget Hæders- og Mindelegat; der er Tale om et Hæderslegat, og man maa huske, at da man i sin Tid gik ind paa at bevilge denne Sum, ønskede man at hædre Lange-Müller personlig ved en Hædersgave, som saa mange andre ogsaa har faaet. Men da han ikke trængte til denne Sum,